

Kép- és szoborkiállítások

A Szépművészeti Kiállítások helyiségeit (Mária Valéria-utca 8.) *Lehel* Mária festményeinek gyűjteménye és *Hüvös* László szobrai töltik meg. *Lehel* Mária kiváló gatta oeuvrejéből a legjellemzőbb és legkiválóbb darabokat, hogy retrospektív képe legyen gyűjteményének. A festőnő, mint már sokszor megírtuk, az École de Paris eredményeit tette magáévá, de annak eszközeit letompítja női lelkének finomságával, izlésével. Már maga a pasztell-anyag, a festőnő kedvenc technikája is könnyedebb, leheletszerűbb stílust ír elő. Úgy a figurális képein, mint csendéletein a dolgokat halk, érzékeny körvonalak veszik körül, melyek hol világosak, hol pedig sötétek a rájuk vetődő fény és árnyék különbsége szerint. A színfoltoknak csak a párja vibrál képein, alig maradnak meg a kontúrok keretei között, összevegyül bennük a lokális színek, a reflexek, az árnyék-fényhatások raffináltan összehozott, leredukált együttese. Néhol az árnyékokat szürke foltok jelzik, melyek sokszor elfelezik a dolgokat, néhol pedig mint sejtelmes fluidum rakódik rá a valóságra. Degas volt az atyja ennek a stílusnak, vele kezdődött a pasztell-impresszióknak a valószínű természetsszemlélettől való felszabadulása, de az École de Paris követőinél már látománnyá, színvarázslattá vált a fejlődés. *Lehel* Mária néhány virágcsendélete úgy hat, mintha francia párfőmöt szagolnánk. Köztünk vannak legsikerültebb színviziói, figurális képei között pedig — néhány kis raffináltan odalehelt fej mellett — a *Sziámi macska* a legartisztikusabb. *Domboldal* című tájképe már valamivel anyagszerűbb szemlélet eredménye.

Hüvös László szobrai inkább a bennük kifejezett érzés élteti, mint a formák harmóniája. Alakjai a földben gyökereznek, vastag lábaik mint talapatok tártják a testet, melyben az érzés fölfelé mindig erősebb lesz. Nem törődik a szépséggel, a felülethatalás finomságaival, nagy formákban szólaltatja meg expresszionizmusát. Fejei is túlnőnek a portrészzerűségen, ezek is fájdalmak, melankólikus érzések kivetülései. Határozott arcképet csak egyet mintáztott, Jalsovszky Károly miniszteri tanácsosét.

*

Feszty Masa a Lipótvárosi Kaszinóban rendezett újabb szénrajzaiból kiállítást. Elmélyedő részletezés, szinte dekoraív előadás a legjellemzőbb stílusát. A vonalak tlekednek ábrázolásában, a valószínű dolgok megtelnek szimbolikus tartalommal. A régi fűzfacsontok, mint földhöz láncolt óriási lények mereszti fölfelé amputált karjaikat, valósággal a magyar fájdalmat kiáltozzák és a komáromi vár romjai is a pusztulás érzéseit jajgatják. Mindezt azonban a legartisztikusabb eszközökkel fejezi ki *Feszty* Masa, sehol semmi külsőség, allegória, csak Jókai Mór szülőháza fölött öröklik két angyal és a felvidéki költő

arcában tükröződik magyar dac. Különösen érdekesek világosabb tónusú tájképei, melyekben már nagyvonalúbb összefoglalás nyilvánul. *Feszty* Masa rajzain meglátászik, hogy a művész női lelkivilága befelé fordult, de expresszionizmusa számol a való természet legkisebb parányával is, semmit sem vet el, mindent tisztel az Isten teremtette alakjában. Lelki prótréja a Szent Rozáliát ábrázoló kép.

*

Az *Új Szalon* (Kossuth Lajos-utca 12.) aktkiállítása is figyelmet érdemel. Néhány komoly festői törekvéssel, legalább is lelkiismeretes előadással találkozunk a képek között. *Mezey* Artur, a római iskola követője, merész rövidülésben, pontos, világos előadásban, a forma kultúra-tiszteletével ábrázolta drapériákba ágyazott női aktját. *Radnóti Kovács* Árpád vászna komoly tudású munka, egy másik képén pedig a művész plein airbe helyezi jól megoldott aktját, épp így *Prohászka* József és *Haranglábi* Nemes József is; az utóbbiak képeinek színei is frissek, erőteljesek. *Porter* Paula aktjai között a *Hűség* című kép következetesen megfestett, egyenletes vászon, csak az előtér túlnagy. *Jobbágy* Geiger Miklós aktkompozíciójában meleg természetmegfigyelés, formatizsület jelentkezik. A többi munka között *Sidló* Ferenc, *Kövesházi* Kalmár Elza, *Udvarny* Pál, *Fuchs* Pál, *Kellemen* Emil, *Vajda* Ferenc, *Kristófi* Árpád, *Kern* Andor, *Bruck* András, *N. Fodor* Olga és *Patz* János művei válnak ki.

YBL ERVIN

Két esemény:

Lánc — Rágalom?!

A Magyar Színház két csodálatos produkciója városszerte szóbeszéd tárgya. Régen arattak előadások ilyen tökéletes sikerrel és régen nem látott a közönség ilyen hibátlan, legmagasabb színvonalú előadást, mint a Magyar Színház két előadásán. A „Lánc” egyúttal csodálatos divatrevüvel is szolgál, amennyiben a női szereplők a legújabb párizsi modelleket viselik. A „Rágalom?” viszont az 50-ik előadás jubileuma felé halad. Jegyekről ajánlatos előre gondoskodni. (Telefon: 33—8—33.)

A *Horváth* Kamaratársaság egyházzenei (konversenye) december 3-án, hétfőn este fél 6 órakor lesz a salétrom-utcai református templomban, a *Református Teológiai és Gimnáziumi* Énekkarok közreműködésével. A műsoron *Händel* IX. *Anthem*, *Bach*, *Schütz*, *Buxtehude* kántái. Vezényel *Arokháty* Béla. A belépésre a szöveges műsor jogosít, mely a lelkes hívatásokban és a Bethlen-könyvkereskedésben kapható.